

Памяці вучонага

УЛАДЗІМІР МІХАЙЛАВІЧ ЛАЗОЎСКІ

20 ліпеня 2007 г. спынілася сэрца вядомага беларускага вучонага, кандыдата філалагічных навук, прафесара Уладзіміра Міхайлавіча Лазоўскага.

У.М. Лазоўскі нарадзіўся 14 студзеня 1934 г. у вёсцы Нянькава Навагрудскага раёна. У 1951 г. пасля заканчэння Любчанскай сярэдняй школы паступіў на філалагічны факультэт БДУ. Атрымаўшы дыплом філолага, Уладзімір Міхайлавіч два гады працаваў на Віцебшчыне - спачатку настаўнікам, а потым дырэктарам Слабадскай сярэдняй школы Шаркаўшчынскага раёна.

У 1958 г. стаў асіпірантам кафедры беларускай мовы БДУ. З гэтага часу і пачаўся адлік працоўнай біяграфіі У.М. Лазоўскага на філалагічным факультэце Беларускага дзяржаўнага ўніверсітэта. У 1966 г. абараніў кандыдацкую дысертцыю на тэму «Юрыдычная тэрміналогія ў мове беларускіх пісьмовых помнікаў XV-XVII стст.»; у 1972 г. яму прысвоена званне дацэнта, а у 1992 - вучонае званне прафесара.

Уладзімір Міхайлавіч чытаў студэнтам курс сучаснай беларускай мовы, спекурс па праблемах беларускай лексікалогіі, фразеалогіі, лексікаграфіі. Ён унёс значны ўклад у развіццё тэарэтычных праблем беларускай мовы і беларускай лінгвадыдактыкі. У сааўтарстве апублікаваў праграмы па беларускай мове для студэнтаў розных аддзяленняў, праграмы спецыяльных курсаў і спецсемінараў для студэнтаў-філолагаў, вучэбныя дапаможнікі і падручнікі: «Сучасная беларуская мова. Лексікалогія. Фразеалогія» (1984), «Сучасная беларуская мова: Практычныя заняці» (1989), «Матэрыялы для слоўніка мінска-маладзечанскіх гаворак» (1975, 1979, 1985) і інш. Вынікам шматгадовага вывучэння антанімічнай лексікі сучаснай беларускай мовы стаў «Слоўнік антонімаў беларускай мовы: Канкрэтныя выпадкі ўжывання» (1994) - першая ў беларускім мовазнаўстве лексікаграфічная праца такога тыпу. Усяго на творчым рахунку У.М.Лазоўскага больш за 80 навуковых прац. Пад яго кіраўніцтвам былі падрыхтаваны і абаронены дзве кандыдацкія дысертцыі. Уладзімір Міхайлавіч Лазоўскі быў адным з першых, хто наладжваў навуковыя сувязі з філолагамі Іенскага і Берлінскага ўніверсітэтаў. На працягу 1981-1985 гг. ён выкладаў беларускую мову ў Берлінскім ўніверсітэце, за плённую працу быў узнагароджаны залатым медалём Гердэра.

Амаль 30 гадоў (1966-1995) У.М. Лазоўскі прапрацаваў намеснікам дэкана філалагічнага факультэта. Усе свае сілы і веды ён аддаваў удасканаленню вучэбна-выхаваўчага працэсу, павышэнню якасці падрыхтоўкі спецыялістаў-філолагаў, умацаванню працоўнай і вучэбнай дысцыпліны.

За заслугі ў падрыхтоўцы навукова-педагагічных кадраў і вялікую грамадскую дзейнасць У.М. Лазоўскі неаднаразова ўзнагароджваўся Ганаровымі граматамі Вярхоўнага Савета БССР, Міністэрства вышэйшай і сярэдняй спецыяльнай адукацыі БССР, БДУ, а таксама медалём «Ветэран працы».

У памяці ўсіх, хто ведаў Уладзіміра Міхайлавіча Лазоўскага, меў шчасце працаваць разам з ім, слухаць яго лекцыі, ён назаўсёды застаецца чалавекам вялікай душы, увасабленнем добрабычлівасці і шчырасці, незвычайнай абаяльнасці і жыццёвага аптымізму.

Выкладчыкі кафедры сучаснай беларускай мовы і гісторыі беларускай мовы